

Italië.

ROME.

In de aanspraak, welke Gregorius XVI, in het consistorie van den 19 februarij, aan de kardinalen deed, sprak de Heilige Vader in de eerste plaats in de toegenegendste hewoordingen over zijne verkiezing, betrugde hun zijne welwillendheid en zijn verlangen om hun daarvan blikken te geven en vroeg hooft met de werking in den tegenwoordigen staat van zaken. Hij betroude het gevaar van den godsdienst en de Kerk, in de nootloste ontwerpen van heider vijanden, en toonde de noodzakelijkheid aan om te handelen. De aanspraak eindigde met eene lofspraak op wijlen den Koning van Napels, voor wien in de pausselijke kerk een dienst zal worden gecelebreerd. Z. H. prees de wijsheid en de overtuiging des nieuwen Koning.

De pausselijke troepen zijn naar den kant van de in opstand zijnde landen voortgerukt, en hebben gevechten met de opstandelingen gehad. De uitlag daarvan is voor de zaak der orde niet nuttig geweest. Men is vooral meer gerust sedent, dat men vernomen heeft, dat de oostenrijksche troepen eindelijk onder de deelen van den Kerkelijken Staat betrekking hebben, en dat de revolutionairen al wijkende vochten.

De *Diario* van den 16 maart is heden aangekomen, en leest daarin het volgende:
16 Maart. — Morgen of overmorgen verwacht men Z. H. de Baron de Frimont met een talrijk corps oostenrijksche troepen, welke de kerkelijken onderdanen zullen nemen met hun land van de Rome in de kerkelijken te begeven.

Duitschland.

FRANKFORT, 1 April.

De generaal Frimont heeft de volgende proclamatie aan de ingezetenen van den kerkelijken staat gedaan.
Pauselijke onderdanen! Daar Zijne Heiligheid te vergeefs woorden van zachtmoedigheid en vergeffenis gebruikt had, om de kwalijkgevoelden weder tot hunnen plicht te brengen, welke de onderscheidene provincien zijner staten in de ijsselijkheden van het oproer hebben gestort, heeft Hoogstdezelve zich door mij tot Zijne Majesteit den Keiser van Oostenrijk, mijnen doorlichtigen meester, gewend, om tegen hunne misdadige onderdanigheden te handelen. Krachtens de aan mij verleende macht, heb ik met een corps keizerlijke troepen getrokken, om de provincien, aan de soevereine heerschappij van de keizer te overnemen, waar de rebellen de wettige regering omver wierpen, en zich voor een oogenblik het opperste gezag aanmatigden. Pauselijke onderdanen, ik kom om dezen mijnen heiligen plicht te vervullen. De aan mij toevertrouwde troepen zullen de volmaakte orde en de strengste kragt in acht nemen. Zij komen niet als vijanden, maar als ter hulp geroepen door een schandelijk verraden soeverein, om de wettige regering te herstellen en uzelve van de ijsselijkheden der regeringloosheid te verlossen.

Frankrijk.

PARIS, 26 Maart.

Wij zullen met betrekking tot de wegnemingen van kruizen, hier eene circulaire van den prefect van Vaucluse aan de maires van het departement mededeelen. Zij komt ons opmerkenswaardig voor in eenen tijd, dat andere autoriteiten, in onderschei-

dene provincien, op eene zoo willekeurige en zoo geweldige wijze tegen de kruizen gehandeld hebben.

Mijnheer de maire! Onthouw er in de geheele uitgestrektheid van het departement, dat aan mijne administratie is toevertrouwd, nog niets is voorgevallen, hetwelk strijdig is tegen den eerbied aan ieder godsdienstig geloofsbekentenis, wensch ik echter u in geene twijfeling te laten omtrent de bevelen, welke ik in de geschillen betreffende de kruizen van missien op in alle, die van dezerhanden aard zijn, volgen zal.
Ik bidt, mijnheer de maire, zonder restrictie het gebruik van vrijheid der godsdienstbeoefeningen, in het district van 1830 geplaast.

Ik weet, dat men de wettigheid van ieder godsdienstig gedenkstuk, op den openbaren weg of op een gemeentens grond opgericht, kan betwisten, indien hetzelfde daar niet, bijzonder uit kracht eener in behoorlijken vorm gedane deliberatie van den gemeenteraad en van een besluit van mijnheer de maire overeenkomstig met die deliberatie, behoudende het goddelijke zedelijke prescriptie, geplaatst is. Ik laat toe, dat de inwoners eener gemeente, welke in deze zelfde hun burgerlijk domeinlijke vertegenwoordigers, en de zekere belasting betalen, eischen kunnen doen, dat de openlijke teekens van eenen godsdienst op den publieken weg of op een gemeentens grond geplaatst, binnen de tempels besloten worden, hetzij zij zich op aangevoerde onwettigheid gronden, hetzij zij het artikel van het charter invoeren, hetwelk eene gelijke bescherming voor alle godsdiensten heiligt.

Maar ik ken van niemand het recht toe, om zijn eigen rechter te zijn, ik beschouw elke buitensporigen of geweldigen aanval op een gedenkstuk, hetwelk reeds in eene gemeente opgericht en geerd is, als eene aanval van barbaarsheid en geweld. Ik roep u uit, om alle dergelijke daden te voorkomen, en des noods, te keer te gaan, en de bevelen van de wet te doen uitvoeren.

Tuften het gebeurtenis mogt, dat er eene klagte van den aard, zoo als ik boven omschreven heb, en die wettig door de vaders of hoofden van huizezinnen in uwe gemeentebewoonding en aldaar eenige belasting betalende, behoort geteekend zijn, aan u moet gericht worden, zult gij wel de goddelijke wilen hebben van mij dervelver overtuigd te doen gevoelen op dat ik volgens uwe raadgeving en mijn geweten, in den maatsregel kunne voorschrijven, welke mij toeschyden het best overeen te komen met het regt van alle burgers en de handhaving der openbare rust.

Ontvang, mijnheer de maire, de verzekering van mijne onderscheidendste gevoelens.

(Gefekend)
Van den 29.

Een zeker dagblad heeft betrekkenwaardige en zonderlingen medegedeeld omtrent een huisselijk onderzoek gedaan in de kerk van Angelfort, Bisdom van Belley. Oopen verspreid gerucht, dat er in die kerk wapenen van Savoye, behorende van de kerk, begaf de nationale garde van Angelfort, om de van Savoye, de hoofdplaats van het canton is, versterkt, zich op zondag den 6 maart, des morgens ten 8 ure, naar de kerk te begeven, alle toegangen tot dezelve en een gedeelte van den loop trad de kerk binnen. De mis was juist geëindigd, men hoorde den pastoor een briefje aan van eenen adjunkt maire van Senneval, die beval de onderzoeking te doen, als of een adjunkt van Senneval regt had om te Angelfort iets te bevelen. De pastoor verzettede zich tegen het oogmerk om in de kerk te graven, en beproefde om aan de nationale garde te doen gevoelen, wat zij aan het huis van God verschuldigd waren. Velen namen, inderdaad, geen deel aan de geweldendheden en heiligschendenissen, die hier op volgden, en deze waren de eersten die er voor zuchten, maar er werden anderen gevonden, die er zeer voor uit waren om zich door de willekeurigheid, ja men mag zeggen door de goddeloosheid mijner nasporingen te doen kenmerken. Binnen een oogenblik waren alle gedeelten der kerk het voorwerp der angstvalligste nasporingen. Men graste het graf der voormalige heeren op, men rocht aan alle kanten, men verwoestte een gedeelte van het altaar der heilige Maagd, om zich des te beter te overtuigen dat daarin niets verborgen was. Te vergeefs wilde de pastoor, die steeds tegenwoordig was, en die eenen zijner bediening waardigen moed getoond heeft,

De oorlogskreet, die een patriottisch ongeduld van alle kanten doet opgaan, doet u eveneens gevoelen, hoézeer gij op de vaerkraft en dapperheid der Belgen kunt rekenen. De gansche natie begriipt dat België zich zelve kan redden. Dit gevoelen, gij hebt dit reeds bewezen, is ook het uwe; gij zult, des noodig, de opofferingen, welke noodzakelijk zijn het land gevoeld heeft, niet weigeren. Ten dezen aanzien, mijne heeren, zult gij met belangstelling vernemen, dat onze financiële gesteld-

heid zoo geruststellend is als de omstandigheden het toelaten. Dank hebbe den goeden geest en de vaderlandsliefde der burgers.

Wij weten niet, mijne heeren of de oorlog met Holland nog vermeden of uitgesteld kan worden. Kan hij het wezen, dan zal het alleen zijn door onze kloek en ontzag inboezemende houding tegen over onze vijanden, en door eene spoedige beslissing van het eindelijk iot des lands, zoodanig als wij het allen willen en recht hebben het te willen.

Het zou ons veroorloofd wezen u te zeggen, mijne heeren, dat sedert weinige dagen het gouvernement eenige hoop gekregen heeft dat de getichteinder voor België spoedig wat op zal klaren; doch wij weten wat thans de natie, wat u, en ons toekomt het is geene onzekere hoop maar het zijn stellige en onwraakbare daadzaken.

Gij zult ongetwijfeld van gevoelen zijn, mijne heeren, dat het onmogelijk is, dat de ministers u nu reeds over de verschillende maatregelen onderhouden, die hunne administratie noodzakelijk zullen maken. Nogtans zal de minister van financien de eer hebben, u die gedeelte voor te leggen, welke de toestand onzer zaken vorderen. Het gouvernement verzoekt daarenboven het congres, zich met eenige ontwerpen te willen bezig houden, die reeds voor dezelfde prorogatie aan hetzelfde waren voorgelegd.

De gevoelens, die ik de eer heb u bloot te leggen, drukken de eenstemmige denkwijze van den raad van ministers uit. Bij alle goede burgers binden de verschillende schakels van gevoelens, om tot een doel te geraken. Hierom trant hopen wij, mijne heeren, dat de vaderlandse, eensgezindheid, die in den raad bestaat, slechts het evenbeeld zal zijn van die, welke bij uwe vergaderingen bovendien is.

Wij beloven u wakkerheid, kloekheid, toewijding; wij hopen od uwen steun en wewillendheid; wij wachten dit ook van alle goede burgers, zij zullen begripen dat, in onzen toestand, het niet door pogingen is, om de zedelijke kracht van een nationaal bestuur te verzwakken, dat men zijn land dienen kan.

De heer de Brouckere doet een voorstel, om eene commissie te bepalen, welke zal onderzoeken hoe verre men gekomen is met hen, die den staat geld zouden willen schieten en eene voordragt zal doen van hetgeen dien ten gevolge verden zal moeten geschieden; en of men de leening zal voortzetten of tot andere middelen overgaan.

De heer de Robaulx wilde alvorens weten of er algemeene maatregelen genomen waren, om de ambtenaren af te zetten, die vijanden des volks zijn.

Na lange discussien werd het voorstel van den heer de Brouckere verworpen.

Hierop stelde de heer de Robaulx voor, dat er eene commissie van vijf leden uit den boezem van het congres zou worden benoemd, om een onderzoek te doen naar de oorzaken der volksbewegingen, welke zich op sommige plaatsen geopenbaard hebben, en vervolgens maatregelen van verbetering voor te stellen, geschikt om dergelijke oorzaken te doen ophouden.

Dit voorstel werd na eenige deliberation, met bijna algemeene stemmen aangenomen; bij loting tot de verkiezing der leden overgegaan. De namen der vijf uit de bus getrokken, waren de de Robaulx Raikem, Jottrand, Dubal de Baudouin en van Meenen.

De heer de Robaulx vroeg, wanneer de minister van Buitenlandsche zaken inlichtingen over de betrekkingen van België met de Buitenlandsche mogendheden zou geven en somde eenige punten op, wegens welke de vergadering bijzonder inlichting verlangde, en of het waar was, dat er een protocol van den 2 maart bestond, dat aan niemand werd medegedeeld. Hierop antwoordde de heer van de Weyer, dat er nooit een protocol van den 2 maart, ja in de geheele maand er geen geweest was.

De zitting eindigde met een voorstel der heeren Jottrand en Raikem, strekkende, om de attributien van opgetreide commissien; waarvan zij leden zijn, te bepalen, welk voorstel naar de afteelingen werd veronden.

In de zitting van het nationaal congres van heden zijn zes ontwerpen van wet gelezen, waarvan de hoofdzakelijke inhoud alhier volgt.

1. De regent zal, aanzien volgens artikel 1 der constitutie Limburg, Luxemburg en de linkerover van de Schelde tot België behooren, aangezien deze provincien door den vijand zijn en er andere maatregelen dan onderhandelingen behooren genomen te worden, den Koning van Holland doen weten, dat, indien hij van zijne vorderingen op die landen niet binnen eene maand afziet, dezelve door de Belgische troepen bezet zullen worden.

2. Gezien art. 2 der constitutie, wordt de eerste ban der burgerwacht mobilie verklaard, zullende het tegenwoordig decreet binnen de 24 uren na deszelfs dagteekening verplichtend zijn.

3. Door andere middelen dan door de voorgestelde geldleening in de behoeften des lands willende voorzien, zoo zal er dadelijk eene gedwongen geldleening in werking worden gesteld, welke zal moeten worden opgebtigt, de helft op het einde der maand april en de wederheft in de eerste dagen van mei 1831. De verpondig, het personeel en de patenten zullen tot grondslagen sterken derer leening, dewelke na den vrede en binnen

en het daarop volgend jaar zal moeten afgelost, en voor welker afbetaling de domeinen van den staat zullen worden te panden gesteld.

4. Elk, die zoo schriftelijk als door middel der drukpers, de terugkeering van het vervallen verklarde stannidus zal hebben geprovoceerd, zal schuldig aan hoog verraad zijn en als zoodanig gestraft worden. Het besluit nopens de jury zal bij provisie in werking worden gebragt.

5. De noodzakelijkheid overwegende van den eerbied voor personen en eigendommen te handhaven, zullen de misdadigers der tooneelen van plundering en verwoesting, of de zondangen, die daartoe hebben aangezet, gevat en in handen der gewone justitie gesteld worden. Zullende het geregt gehouden zijn, dat de dien aanzien bestaande wetten te doen uitvoeren.

6. Aangezien de last van het congres geweest is om den staat te constitueren, dat deze last volbragt en het van belang is, dadelijk de verbeteringen in te voeren, welke de revolutie in de constitutieve wetten des Belgischen volks hebben aangebragt, zoo zal het nationaal congres met den 25 april worden ontbonden en de kamer der afgevaardigden metzaders de senaat tegen 1 mei worden bijeengeroepen.

Behalve deze zes concept-wetten zijn nog in deze zitting gelezen een rapport van den minister van financien over gezegde gedwongen leening, een decreet houdende kortingen op de traktementen der ambtenaren en een wetge de inhijng der korpsen vrijwilligers bij de geregelde troepen.

LUIK, 30 Maart.

Heden is de rust in deze stad hersteld. De gemeenteraad heeft maatregelen door het gezag genomen, hebben de vrees van der ongeregeldeheden belet. Er hebben zich in de hertenisnemingen plaats gehad.

Gisteren avond ten 11 ure is hier een sterk bataillon infanterie aangekomen; hetzelfde kwam van Tongeren.

— Toen op gisteren de menigte zich naar het bisschoppelijk paleis begaf, scheen zij met eene vurige granschap bevolgd te zijn, en besloten te hebben, om aldaar de tooneelen van verwoesting, welke hadden plaats gehad, te vernieuwen. Om het oogenblik, dat zij zich gereed maakte, om hetzelfde met geweld onder den voet te halen, gestoode men de bisschop zich niet een bedoord voorkomen aan haar. Al deze lieden zwegen oogenblikkelijk en namen hunne hoeden af.

— Mijne vrienden, zeide hij, indien gij het op mijne menhelen gemunt hebt, deze behooren aan de stad, en door dezelfde in stukken te slaan, zult gij de stad straffen; ben ik het voorwerp uwer granschap, hier ben ik, ik geef mij aan u over; maar ik vraag u, wat heb ik u gedaan? ik ben niet in dit land geboren, dat is waar, maar ik koester de overblijfselen van den Belg en ik bemijn het volk.

Daze woorden werden met levendige toelustingen ontvangen. Hij heeft gelijk, dat is wet, riepen vele stemmen, waerde menigte ging rustig henen.

Gisteren hebben zich eenige hoopen volk naar het gesticht van den heer Cocqueril te Luik begeven. Wat wilt gij zeiden de werkheden? Door de werkheden, zeiden zij, hebben de verwoesten, zult gij ons onzen arbeid en bij gevolg ons brood ontnemen. Zondt gij de wreedheid hebben om twee honderd van uwe makers tot de ellende te brengen? Neen, noch, riep men van alle kanten, en het gesticht van den heer Cocqueril werd ontzien.

Nederlanden.

's HERTOGENBOSCH, 6 April.

De afdeelingen van de tweede kamer der Staten-Generaal, welke reeds vroeger bij de afteeling van de eerste kamer, in overweging genomen hadden, hebben derer dagen, op aanzoek van den voorzitter der kamer, onderzocht het ontwerp van wet tot het daarstellen eener vrijwillige geldleening, en zullen zich na nog in deze week bezig houden met de andere aan de kamer voorgedragene ingezigtswetten. Zoo men wil, zoude de vrijwillige geldleening bij de leden van de voorkeur boven een gedwongene hebben enkeeld. Morgen zal de centrale afdeeling der tweede kamer de afteeling met den minister van financien over het ontwerp der vrijwillige leening houden.

Volgens berichten uit London, is de graaf van Derby reeds tweemaal bij lord Palmerston geweest, met wien hij talken een lang onderhand heeft gehad.

— De burggraaf Charles de Cuthat, oud 31 jaren, gewezen hoofd-gmicer in franschen dienst, laatst te Brussel geweest, is door het hof van assises te Gent tot zes maanden gevangenis veroordeeld, ter zake van op den 14 oktober ll. gedane willekeurige arrestatie van de heeren B. Carlier en Ch. Spilthoorn, destijds leden van het provisioneel bestuur.

[illegible]

Druckers en uitgevers van den Noord-Brabander.

geboren te Breda, bij de **GEBROEDERS LANGENHUYSE**

drukkens en uitgevers van den Noord-Brabander.